

A DOUA VENIRE A DOMNULUI, SFÂRȘITUL LUMII ȘI VENIREA LUI ANTIHRIST

De Sfântul Efrem Sirul

*Text reprodus după anexele editoriale din vol. Sfântul Teofilact al Bulgariei,
Tâlcuirea sfintei Evanghelii de la Matei, ed. Sophia, București, 2007, pp. 437-443*

Cum voi putea eu, Efrem cel prea mic, și păcătos, și plin de greșeli, să spun cele mai presus de puterea mea? Dar, de vreme ce Mântuitorul, prin a Sa milostivire, pe cei necărturari i-a învățat înțelepciunea și pe credincioșii cei de pretutindeni i-a luminat, și pe a noastră limbă o va lumina cu îndestulare spre folosul și zidirea, și a mea, a celui ce zic, și a tuturor ascultătorilor. Și voi grăi întru dureri și voi spune întru suspine pentru sfârșitul lumii acesteia de acum și pentru cel prea fără de rușine și cumplit balaur (*Antihristul*), cel ce va să tulbure pe toate cele de sub cer și să bage teamă și împuținare de suflet și cumplită necredință în inimile oamenilor și să facă arătări și semne și înfricoșări, încât de ar putea, să amăgească și pe cei aleși, și pe toți să-i înșele cu mincinoase semne și cu năluciri de arătări, care se vor face de către dânsul (*Matei 24, 25*).

După îngăduința Dumnezeului Celui Sfânt, va lua stăpânire ca să înșele lumea, fiindcă s-a înmulțit păgânătatea lumii, și pretutindeni, tot felul de lucrări rele se lucrează. Și pentru aceasta, Preacuratul Stăpân va slobozi duhul înșelăciunii, ca să ispitească lumea pentru păgânătatea ei, de vreme ce oamenii au voit a se depărta de Dumnezeu și a-l iubi pe vicleanul (*2 Tesaloniceni 2, 11*).

Fraților, mare nevoie va fi în vremurile acelea - mai ales celor credincioși -, când se vor săvârși semne și minuni cu multă stăpânire de însuși balaurul, când se va arăta pe sine ca un dumnezeu, cu năluciri înfricoșate, zburând în văzduh, și toți dracii, ca îngerii în văzduh înălțându-se înaintea tiranului (*2 Tesaloniceni 2, 4*). Că vor striga cu tărie, schimbându-și chipurile, înfricoșând fără de măsură pe toți oamenii. Atunci, fraților, oare cine se va afla îngrădit și petrecând neclintit, având în sufletul său semnul Celui Unuia-Născut, Fiul Dumnezeului nostru, adică Sfânta Sa Cruce? Când va vedea necazul acela nemângâiat, făcut pretutindeni, peste tot sufletul care nu va avea de nicăieri mângâiere, iarăși nici slăbire, pe pământ și pe mare; când va vedea toată lumea tulburată și va fugi fiecare să se ascundă în munți, unii adică murind de foame, iar alții ca ceara topindu-se de sete

cumplită și nu va fi cine să-i miluiască pe ei; când va vedea toate fețele lăcrimând și cu dorire întrebând dacă se mai află oare vreun cuvânt al lui Dumnezeu pe pământ. Și nicăieri nu-l va auzi.

Cine, oare, va suferi zilele acelea? Și cine va răbda necazul cel nesuferit, când va veni amestecarea popoarelor ce vor purcede de la marginile pământului pentru vederea tiranului și mulți închinându-se înaintea tiranului, strigând cu cutremur: *“Tu ești mântuitorul nostru!”*? Marea se va tulbura și pământul se va usca, cerurile nu vor ploua, tulpinile se vor veșteji și toți cei ce vor fi pe pământul Răsăritului, către Apus vor fugi de multă frică. Și iarăși cei ce vor fi la Apusul soarelui vor fugi către Răsărit; fugi-vor cu cutremur. Atunci, luând obraznicul stăpânire, va trimite draci în toate marginile pământului, ca să propovăduiască plini de îndrăznire: *“Împărat mare S-a arătat cu slavă. Veniți de îl vedeți pe el”*.

Cine, oare, va avea suflet de diamant, încât să sufere vitejește toate smintelile acelea? Cine, oare, Va fi acest om - precum am mai zis -, ca toți Îngerii să-l fericească pe el? Că eu, fraților iubitori de Hristos și desăvârșiți, m-am înfricoșat numai din pomenirea numelui balaurului, cugetând în mine necazul ce va fi oamenilor în vremurile acelea și în ce fel se va arăta acest balaur pângărit și aspru [*amarnic*] neamului omenesc. Iar mult mai amar se va arăta Sfinților, celor ce vor putea birui nălucirile lui. Că atunci vor fi mulți cei ce se vor afla bineplăcuți lui Dumnezeu și se vor putea mântui în munți și în dealuri și în locuri pustii, cu multe rugăciuni și plângeri nesuferite. Că Dumnezeu Cel Sfânt, văzându-i pe dânșii întru plângere nemângâiată și întru credință curată, se va milostivi spre ei ca un Părinte iubitor de fii și îi va păzi pe ei unde se vor ascunde. Că preapângăritul nu va înceta căutând pe Sfinți și pe pământ și pe mare, socotind că va împărăți de acum înainte pe pământ, și pe toți îi va supune. Și va socoti ticălosul să stea împotriva în ceasul acela înfricoșat când va veni Domnul din Ceruri, neștiind mișelul a sa neputință și mândrie, pentru care a și căzut. Cu toate acestea, va tulbura pământul și va înfricoșa pe toate cu mincinoasele semne vrăjitoarești; și nu va fi în vremea aceea, când va veni balaurul, slăbire pe pământ, ci necaz mare, tulburare și amestecare, morți și înfometate întru toate marginile pământului. Că Însuși Domnul nostru, cu dumnezeiasca Sa gură a zis: *“Că unele ca acestea nu s-au arătat din începutul zidirii”* (Matei 24, 11).

Iar noi, păcătoșii, cu ce vom asemena nevoia sa cea peste măsură de mare, încă și netâlcuită, de vreme ce Dumnezeu așa a numit-o pe dânsa? Însă să-și pună fiecare mintea sa cu dinadinsul întru sfintele cuvinte ale Domnului și Mântuitorului nostru, cum că pentru nevoia și necazul cel prea mare, va scurta zilele necazului aceluia, prin a Sa milostivire sfătuindu-ne pe noi și zicând: ***“Rugați-vă ca să nu fie fuga voastră nici iarna, nici***

sâmbăta” (Matei 24, 20). Și iarăși: **“Privegheați totdeauna, adeseori rugându-vă ca să vă faceți vrednici a scăpa de necaz și a sta înaintea lui Dumnezeu, că vremea este aproape”** (Luca 20, 36). Și întru această răutate zacem toți și nu credem, dar să ne rugăm neconținut cu lacrimi și cu rugăciuni, noaptea și ziua, căzând la Dumnezeu, ca să ne mântuim noi, păcătoșii.

Dacă are cineva lacrimi și umilință, să se roage Domnului, ca să ne izbăvim de necazul ce va fi pe pământ; ca să nu vadă nicidecum nici pe fiară, nici să audă înfricoșările ei, că vor fi pe alocuri foamete, cutremure și morți de multe feluri pe pământ. Viteaz suflet va avea cel care va putea să-și țină viața sa în mijlocul smintelilor. Că dacă puțin va slăbi omul în credință, lesne va fi înconjurat și va fi robit de semnele balaurului celui rău și viclean. Și neiertat se va afla unul ca acesta la judecată, întrucât sieși vânzător se va afla, ca unul ce a crezut de bunăvoie tiranului. De multe rugăciuni și lacrimi avem trebuință, o, iubiților, ca să se afle cineva dintre noi întărit întru ispite. Fiindcă multe vor fi nălucirile fiarei, cele ce se vor face, pentru că luptătoare fiind împotriva lui Dumnezeu, pe toți va voi să-i piardă.

Luăți aminte, frații mei iubitori de Hristos, ce a făcut israelitenilor în pustie când ieșeau din Egipt, cum i-a amăgit pe ei ticălosul și preaspurcatul, ca să facă toți acel păcat preacumplit, că a învățat pe Valaam ca să dea lui Balac, împăratul madianiților, sfat rău, și pe popor să-l amăgească spre curvie, ca deodată cu totul să-i piardă pe ei, după ce toți vor curvi cu femeile, ca niște dobitoace. Și au pus femei cu ochi nerușinați și mese pline de stropiri și de jertfe înaintea porților, pe toți trăgându-i spre moarte, ca acela care va vrea să curvească cu spurcatele acelea, mai înainte să aducă jertfa și apoi să intre la dânsule. Că femeile nu luau plată de la popor, ci îi sileau pe toți cei ce veneau la dânsule, să jertfească. Și au pus înaintea boierilor pe fiicele boierilor; așijderea și bogaților, pe fiicele bogaților; iar pe cele mai multe dintre femei, de obște, la tot poporul cel de jos, vrând pe toți deodată să-i vâneze spre moarte, ca nici bogatul să nu se îngrețoseze de cei săraci, nici boierii de fiica cea săracă a celui de jos (Numeri 25).

Văzut-ai lucrarea nedreptății și vicleana meșteșugire, cum tuturor le-a săpat gropi spre moarte? Văzut-a cineva dintre voi, cândva, vreun lucru ca acesta fără de rușine? Pe curvie a ținut-o ca pe sabia cea cu două tăișuri, căci cu două morți cumplite secerau femeile pe cei ce intrau la dânsule: și ca să jertfească, și să curvească. **Căci în acest fel va face tiranul, ca toți să poarte pecetea fiarei când va veni în vremea sa, la plinirea vremurilor;** să amăgească cu semne pe toți, și apoi așa să cumpere aceștia bucate și tot felul de trebuințe; și să pună povățuitori [cârmuitori] de popor, ca toți să săvârșească porunca lui.

LUAȚI AMINTE, FRAȚII MEI, LA COVÂRȘIREA FIAREI ȘI MEȘTEȘUGIRILE VICLENIEI, CUM DE LA PÂNTECE ÎȘI ÎNCEPE LUCRAREA: CĂ DUPĂ CE SE VA STRĂMTORA CINEVA DE LIPSA DE BUCATE, SĂ FIE SILIT A PRIMI PECETEA ACELUIA, PĂGÂNESCUL CHIP, DAR NU PESTE TOATE MĂDULARELE TRUPULUI, CI PESTE MÂNA DREAPTĂ, AȘJDEREA ȘI PE FRUNTE, CA SĂ NU AIBĂ STĂPÂNIRE OMUL A SE PECETLUI CU MÂNA DREAPTĂ CU SEMNUL SFINTEI CRUCI, IAR PE FRUNTE NICIDECUM A SE ÎNSEMNA CU SFÂNTUL NUME AL DOMNULUI, NICI CU PREASLĂVITA ȘI CINSTITA CRUCEA A LUI HRISTOS ȘI MÂNTUITORULUI NOSTRU. CĂ ȘTIE TICĂLOSUL CĂ, DACĂ SE VA PECETLUI CINEVA CU CRUCEA DOMNULUI, SE RISIPEȘTE TOATĂ PUTEREA, LUI ȘI PENTRU ACEASTA PECETLUIEȘTE DREAPTA OMULUI, CĂ ACEASTA ESTE CEA CARE PECETLUIEȘTE TOATE MĂDULARELE NOASTRE. ASEMENEA ȘI FRUNTEA, CARE ESTE CA UN SFEȘNIC CE POARTĂ PE FAȚĂ FĂCLIA LUMINII, ADICĂ SEMNUL MÂNTUITORULUI NOSTRU.

Deci, frații mei, înfricoșată nevoiță va fi tuturor oamenilor celor iubitori de Hristos, ca până în ceasul morții să nu se teamă, nici să stea în moleșire când va închipui balaurul puterea sa în locul Crucii Mântuitorului. Că în acest chip va face ca Numele Domnului și Mântuitorului nostru nicidecum să nu se pomenească în vremurile acestuia. Și aceasta o va face, fiindcă se teme și se cutremură, neputinciosul, de Sfânta Putere a Mântuitorului nostru. Că de nu se va pecetlui cineva cu pecetea aceluia, nu se va robi de nălucirile lui și nici Domnul nu Se va depărta de la unii ca aceștia, ci îi va lumina și îi va trage către Sine.

Se cade să înțelegem noi, fraților, cu tot dinadinsul, că nălucirile vrăjmașului sunt nemilostive și fără de omenie. Iar Domnul nostru cu liniște va veni la noi, la toți, ca să gonească de la noi meșteșugirile fiarei. **Deci noi, ținând neabătută credința lui Hristos, cu ușurință vom birui puterea tiranului. Gând neschimbat să ne câștigăm și bună statornicie și se va depărta de la noi neputinciosul, neavând ce să ne facă.**

Eu, preamicul, fraților, vă rog pe voi, iubitorilor de Hristos, să nu ne moleșim, ci mai vârtos să ne facem puternici cu puterea Crucii. Netrecuta nevoiță este lângă uși. Platoșa credinței să o luăm toți. Să scoatem cu dragoste din Izvorul cel dumnezeiesc nădejtile mântuirii sufletelor noastre - pe nezidita, zic, iubiților frați, Treimea cea de O ființă, Care este izvor ce izvorăște viață. Dacă se va îngrădi cu acest fel de arme sufletul nostru, nu va fi călcat de balaur. **Cu toate acestea, se cade nouă a ne ruga ca să nu intrăm în ispită, nici să ne fie fuga iarna.**

Deci, fiți gata, ca niște robi credincioși, neprimind pe altul. Furul și pierzătorul și cel fără de omenie mai întâi va veni întru ale sale vremuri, ca să fure și să junghie și să piardă turma cea aleasă a lui Hristos, Adevăratul Păstor. Căci va lua asupra sa chipul Adevăratului Păstor, ca să înșele oile turmei. Însă cei ce vor cunoaște arătat glasul cel sfânt al Adevăratului Păstor, îndată îl vor recunoaște. Căci glasul pierzătorului nu se aseamănă cu

cel al Adevăratului Păstor, fiindcă este rănitor [*vătămător*]. Glasul fiind plin de chipul furului, îndată se cunoaște în ce fel este acesta.

Deci, să ne învățăm, o, prieteni, cu ce fel de chip va veni pe pământ șarpele cel fără de rușine, fiindcă Mântuitorul, vrând să mântuiască neamul omenesc, S-a născut din Fecioară și prin chipul omului a amăgit pe vrăjmașul cu Sfânta Putere a Dumnezeirii Lui. Și blând și smerit a fost pe pământ, ca pe noi să ne înalțe de la pământ la Cer. Căci cu încredințare și cu adevărat, Dumnezeu Cel Ce S-a zămislit, Același întrupându-Se, Același născându-Se din Sfânta Fecioară cu trupul nostru, a mântuit prin patima Crucii tot neamul omenesc, dând porunci. Și iarăși va să vină în ziua cea mai de pe urmă, să judece viii și morții și să răsplătească tuturor după faptele lor, dreptilor și necredincioșilor, ca un Drept Judecător. Aceasta cunoscând-o vrăjmașul, că iarăși va să vină din Cer Domnul cu slava Dumnezeirii, a socotit și acesta să ia asupra sa chipul Venirii Lui și să ne înșele pe noi.

Iar Domnul nostru va veni pe pământ pe nori luminoși, ca un fulger înfricoșat (*Matei 24, 27-28*). Dar vrăjmașul nu va veni așa, că este viclean. Se va naște, cu adevărat, dintr-o fecioară spurcată care va fi unealta lui. Și nu el însuși se va întrupa, ci cu acest fel de chip va veni preapângăritul, ca un fur, ca să înșele pe toți: smerit, liniștit, urând cele nedrepte, dinspre idoli întorcându-se, evlavia mai cu seamă cinstindu-o, bun, iubitor de săraci, peste măsură de frumos, prea cu bună așezare, blând către toți, cinstind cu cuviință neamul iudeilor, fiindcă ei așteaptă venirea aceluia. Și, pe lângă toate aceste senme, va face arătări și înfricoșări cu multă stăpânire. Se va fățarnici cu vicleșug, să placă tuturor, ca degrabă să fie iubit de către mulți. Daruri nu va lua, cu mânie nu va grăi, mahnit nu se va arăta și cu chipul bunei rânduiei va amăgi lumea, până ce se va face împărat.

Și după ce multe noroade și gloate vor vedea niște fapte bune ca acestea și puteri, toți cu o socoteală se vor face și cu bucurie mare îl vor propovădui pe el împărat, zicând unii către alții: *“Au, doară, se mai află vreun om bun și drept ca acesta?”* Și, mai mult, poporul cel ucigaș al iudeilor îl va cinsti și se va bucura de împărăția lui. Pentru aceea, ca unul ce va cinsti mai mult locul și templul evreiesc, va arăta lor că are purtare de grijă pentru dânșii.

Când va împărăți balaurul pe pământ, cu mare sânguință popoarele i se vor face ajutoare. Edom și Moab, încă și fiii lui Amon i se vor închina cu bucurie, ca unui adevărat împărat, și ei se vor face cei dintâi apărători ai lui. Se va întări îndată împărăția aceasta și va bate cu mânie trei împărați mari. Apoi, se va înălța inima lui și va vărsa balaurul amărăciunea sa, punând înaintea celor din Sion veninul morții. Tulburând lumea, va clinti marginile, va necăji toate, va pângări suflete. Căci nu se va mai arăta ca un cucernic, ci cu totul întru toate aspru, fără de omenie, iute, mânios, cumplit, nestatornic, înfricoșat, slut, urâcios,

grețos, sălbatic, pierzător, obraznic și sângrându-se - întru a sa nebunie - a arunca în groapa păgânătății tot neamul omenesc.

Cu minciuni [*înșelări*] va înmulți semne în mulțime. Și stând înaintea multe alte popoare și laudându-l pe el pentru năluciri, va striga cu glas mare, încât se va clinti și locul întru care popoarele vor sta înaintea lui, și le va grăi cu îndrăznire: *“Cunoașteți toate popoarele puterea și stăpânirea mea. Iată, înaintea voastră a tuturor poruncesc acestui munte ce este de cealaltă parte, ca acum să se mute de aici, de această parte de mare, prin cuvântul meu”*. Și va zice spurcatul: *“Ție îți poruncesc: Mută-te dincoace de mare!”* Și va alerga muntele în ochii privitorilor, însă nicidecum clătindu-se din temelii Sa-le, căci cele ce Dumnezeu Cel Preaînalt dintru începutul zidirii le-a întărit și le-a înălțat, asupra acestora preaspurcatul stăpânire nu are, ci va amăgi lumea cu năluciri vrăjitoarești. Și, iarăși, altui munte ce va sta în adâncul mării celei mari, fiind ostrov foarte mare, îi va porunci să se ducă și pe uscat să stea în țărături veselitoare spre veselia privitorilor, ostrovul nicidecum din mare mișcându-se. Iar balaurul își va întinde mâinile sale și va aduna mulțime de târătoare și de păsări. Așijderea va păși pe deasupra adâncului și ca pe uscat va umbla peste el și le va năluci pe toate. Și mulți vor crede și îl vor slăvi pe el ca pe un dumnezeu tare. Iar ochii inimii celor ce vor avea pe Dumnezeu întru ei, se vor lumina și cu de-amănuntul vor privi prin credință curată și vor cunoaște înșelăciunea lui. După aceasta se va sui pe apa mării și așa va umbla pe apă ca pe uscat. Și așa, va năluci și va înșela lumea și mulți vor crede lui și îl vor slăvi pe el ca pe un dumnezeu tare. Iar câți vor avea frica lui Dumnezeu întru dânșii și ochii inimii luminați, vor cunoaște cu adevărat că nici muntele nu s-a mișcat din locul său, nici ostrovul nu s-a mutat din mare pe pământ.

Și toate acestea întru numele său le va săvârși Antihrist. Că nu va primi să numească pe curatul nume al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, căci este luptător de Dumnezeu și fiu al pierzării. Acestea așa făcându-se și popoarele închinându-Se lui și ca pe un dumnezeu laudându-l, din zi în zi se va mânia Cel Preaînalt din Ceruri, Își va întoarce fața Sa dinspre el și se vor face ciume cumplite, foamete necurmată, cutremure neîncetate, lipsuri și strâmtorare pretutindeni, necaz mare, morți neconținute, temere înfricoșată și tremur nepovestit. Atunci cerurile nu vor ploua, pământul nu va mai rodi, izvoarele vor lipsi, râurile vor seca, iarba nu va mai odrăsli, verdeța nu va mai răsări, copacii din rădăcină Se vor usca și nu vor mai rodi, peștii mării și chiții dintr-însa vor muri.

Și, așa, marea va trimite putoare pierzătoare și sunet înfricoșat, încât vor slăbi și vor muri oamenii de frică. Atunci va plânge cumplit tot sufletul și va suspina; atunci toți vor vedea necaz nemângâiat cuprinzându-i pe dânșii noaptea și ziua, și nicăieri nu vor afla să se sature de bucate, căci cârmuitori aspri de popoare se vor pune în tot locul. **Și dacă cineva**

va aduce cu sine pecetea tiranului pe frunte sau pe mâna dreaptă, va cumpăra puține bucate din cele ce se vor afla. Atunci vor muri prunci la sânul maicii lor, va muri și maica deasupra pruncului ei și vor muri tatăl împreună cu femeia și cu fiii în ulițe și nu va fi cine să-i îngroape și să-i strângă în morminte. Din mortăciunile cele multe ce vor fi aruncate în ulițe, se va face rea putoare pretutindeni, care va necăji pe toți cei vii. Dimineața toți vor zice cu durere și cu suspinuri: *“Când se va face seară, să dobândim odihnă?”* Venind seara, iarăși cu lacrimi prea amare vor grăi întru dânsii: *“Oare când se va lumina, ca să scăpăm de necazul ce ne stă asupra?”* Și nu va fi unde să fugă sau să se ascundă, că se vor tulbura toate, marea și uscatul. Pentru aceasta ne-a zis nouă Domnul: *“Privegheați deci, că nu știți în care zi vine Domnul vostru” (Matei 24, 42).*

În mare și pe pământ vor fi rea putoare, foamete, cutremure; în mare - tulburare, pe pământ - tulburare; înfricoșări în mare, înfricoșări pe pământ. **Aurul mult și argintul și hainele cele de mătase la nimic nu vor folosi cuiva întru necazul acela, ci toți îi vor ferici pe morții cei îngropați mai înainte de a veni necazul acela mare pe pământ. Că atunci va fi aruncat și aurul și argintul în ulițe și nu va fi nimeni cine să-l ia, fiindcă vor fi urâte toate.** Ci toți se vor sârgui a fugi și a se ascunde și nicăieri nu va fi cu putință să se ascundă de necaz. Însă împreună cu foamea și cu necazul și cu frica se vor afla fiare și târâtoare mâncătoare de trupuri, mușcându-i.

Dinlăuntru frică și dinafară cutremur. Și noaptea, și ziua pe ulițe vor fi mortăciuni, în ulițe putoare, în case, putoare; în ulițe, foame și sete - în case, foame și sete; în ulițe, glas de plângere - în case, glas de plângere; în ulițe, gâlcevi - în case, gâlcevi; în ulițe, amar - în case, amar. Unul pe altul cu plângere îl va întâmpina: tatăl pe fiu și fiul pe tată; mama pe fiică și fiica pe mamă; prieteni pe prieteni în ulițe îmbrățișându-se, vor leșina; și frați cu frați îmbrățișându-se, vor muri. Se va veșteji și frumusețea feței a tot trupul și se vor face fețele lor ca de mort. Va fi grețoasă și urâtă chiar și frumusețea femeilor. Se va veșteji tot trupul și pofta oamenilor.

Și toți cei ce s-au plecat cumpletei fiare și au luat pecetea aceea, adică păgânescul chip al spurcăciunii, alergând către dânsul, vor zice lui cu durere: *“Dă-ne nouă să mâncăm și să bem, că toți murim de foame, cumplit strâmtorându-ne, și gonește de la noi fiarele cele înveninate”.* Și, neavând, ticălosul va răspunde cu multă asprime, zicând: *“De unde să vă dau eu vouă, o, oamenilor, să mâncați și să beți? Cerul nu voiește să dea pământului ploaie și pământul iarăși, nicidecum nu a dat semințe sau roade”.*

Auzind acestea, popoarele vor plânge și se vor tângui, neavând mângâiere din pricina necazului, ci necaz peste necaz le va fi lor în chip nemângâiat, căci de bunăvoie au crezut tiranului. Că acela, ticălosul, nu va putea nici luiși să-și ajute; deci cum pe dânsii îi va milui?

În acele zile va fi nevoie [caznă] mare din necazul cel mult al balaurului, și din frică, și din cutremur, și din vuietul mării, și din foame, și din sete, și din mușcărilor fiarelor. **Și toți cei ce vor lua pecetea lui Antihrist și se vor închina lui ca Dumnezeuului Celui Bun, nu vor avea nici o parte întru Împărăția lui Hristos, ci împreună cu balaurul se vor arde în gheenă.**

Fericit va fi acela ce se va arăta preasfânt și preacredincios și va avea inima lui fără de îndoială către Dumnezeu, că fără de frică va lepăda toate întrebările lui, defăimându-i și muncile, și nălucirile. Iar mai înainte de a se face acestea, Domnul - ca un Milostiv - va trimite pe Ilie Tezvitianul și pe Enoh (*Apocalipsa 13, 3-4*), spre a se face cunoscută Dreapta Credință neamului omenesc și a se propovădui tuturor cu îndrăznire cunoștința de Dumnezeu, ca nu de frică să creadă tiranului. Acești Prooroci vor striga și vor zice: *“Înșelător este, o, oamenilor! Nimeni să nu creadă lui nicidecum sau să îl asculte pe luptătorul de Dumnezeu. Nimeni din voi să nu se înfricoșeze; că se va surpa acesta degrabă. Iată, Domnul Cel Sfânt vine din Cer să judece pe toți cei ce s-au plecat semnelor lui”.*

Însă puțini vor fi atunci cei ce vor voi să asculte și să creadă propovăduirii Proorocilor. Iar aceasta o va face Mântuitorul, ca să își arate negrăita Sa iubire de oameni, că niciodată El nu voiește moartea păcătosului, ci voiește ca toți să se mântuiască. Că nici în vremea aceea nu va lăsa neamul omenesc fără de propovăduire, ca toți să fie fără de răspuns la Judecată.

Deci, mulți din Sfinți, câți se vor afla atunci la venirea spurcatului, vor vărsa râuri de lacrimi cu suspinuri către Dumnezeuul Cel Sfânt, ca să se izbăvească de balaurul, și cu mare sânguință vor fugi în pustietăți și în munți, și în peșteri cu frică se vor ascunde. Și vor presăra pământ și țărână pe capetele lor, rugându-se ziua și noaptea cu multă smerenie. Și li se va dăruia lor aceasta de la Dumnezeuul Cel Sfânt și îi va povățui pe dânșii în locuri hotărâte și se vor mântui, fiind ascunși în găuri și în peșteri, nevăzând semnele și înfricoșările lui Antihrist. **Că celor ce au cunoștință, cu lesnire le va fi cunoscut venirea acestuia, iar celor ce-și au mintea pururea întru lucruri lăunice și iubesc cele pământești, nu le va fi lesne arătată aceasta. Că cel ce de-a pururi este legat de lucruri lumești, măcar de ar și auzi, nu crede și urăște cele ce i se spun. Pentru aceasta, Sfinții primesc putere de a scăpa, că toată învăluirea și grija vieții acesteia au lepădat-o.**

Atunci va plânge tot pământul. Marea și aerul vor plânge, împreună și dobitoacele cele sălbatice cu păsările cerului. Vor plânge munții, și dealurile, și lemnele câmpului. Vor plânge încă și luminătorii cerului cu stelele, pentru neamul omenesc, că toți s-au abătut de la Dumnezeuul Cel Sfânt, Ziditorul tuturor, și au crezut înșelătorului, primind chipul spurcatului și de Dumnezeu luptătorului, în locul făcătoarei de viață Cruci a Mântuitorului. Va plânge pământul și marea, că de năprasună cu totul va înceta glasul Psalmului și al

rugăciunii din gura omului. Vor plânge toate bisericile lui Hristos cu plângere mare, că nu se va mai sluji Sfințirea și Prinosul.

Iar după ce se vor împlini trei vremi [ani] și jumătate ale stăpânirii spurcatului și ale faptelor lui și după ce se vor împlini toate smintelile a tot pământul - după cum zice gura Domnului - , atunci va veni Mântuitorul nostru, ca un fulger strălucind din Cer, Cel Sfânt și Preacurat și Înfricoșat și Preaslăvit, Dumnezeu nostru și Împăratul și Mirele Cel fără de moarte, pe nori cu slavă neasemănată, alergând înaintea slavei Lui rânduielile Îngerilor, ale Arhanghelilor, toți fiind văpăi de foc și râu plin de foc, cu înfricoșat vuiet. Heruvimii având ochii în jos și Serafimii zburând și fețele și picioarele ascunzându-și întru aripile lor cele de foc, strigând cu cutremur și zicând unul către altul: *“Întreit Sfânt, întreit Sfânt, întreit Sfânt Domnul!”* și glas de trâmbiță, grăind cu frică: *“Sculați-vă, cei ce dormiți! Iată a venit Mirele!”* Atunci Se vor deschide mormintele și va auzi țărâna putrezită acea mare și înfricoșată Venire a Mântuitorului și, ca într-o clipeală de ochi, se vor scula toate semințiile și vor căuta la frumusețea cea sfântă a Mirelui și milioane de milioane, și mii de mii de Îngeri și de Arhangheli, și nenumărate oști se vor bucura cu bucurie mare.

Atunci Sfinții și Dreptii, și toți care nu vor fi luat pecetea balaurului celui păgân, se vor bucura. Și se va aduce tiranul legat de Îngeri împreună cu toți dracii înaintea Divanului și asemenea, cei ce au luat pecetea lui și toți păgânii și păcătoșii se vor aduce legați.

Și Împăratul va da asupra lor hotărârea cea amarnică a osândirii celei veșnice în focul cel nestins. ***Și toți cei ce nu au luat pecetea lui Antihrist, și toți cei din peșteri se vor bucura împreună cu Mirele cu bucurie negrăită, în cămara cea veșnică și cerească, împreună cu toți Sfinții, întru netrecuții veci ai vecilor.***

Amin.

(cu nesimțire îmi adaug blog-ul aici, **Pustnicul Digital**, poate se folosește cineva)